

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

=

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ, ὑπὸ Ἀλκαίου.
 Σ' ΑΓΑΠΩ, μυθιστόρημα Ι. Μαρῦ.
 ΝΥΜΦΗΣ ΕΚΛΟΓΗ. διήγημα τοῦ Ὁφμυ.
 ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ.
 Ὁ ληστής τῆς Ὁρθρου, Ὑπὸ Κ. Ι. Πρασᾶ.
 ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ εἰς τοὺς αἰφνηδῶς ἀσθενούντας
 ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ : Ἀφρικανικαὶ περιηγήσεις.
 ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΑ.
 ἹΣΤΟΡΙΑ ΧΑΣΑΝ ΤΟΥ ΣΧΟΙΝΟΠΟΙΟΥ. Διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικῶ.
 ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ.
 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ,
 Ἄ λ λ η λ ο γ ρ α φ ί α .

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Ὁ χειμὼν καὶ τὰ παρακολουθήματά του.-- Ἡ ἀγάμια ἐν Παρισίαις.-- Ἡ ἐπιρροή τῆς μέθης εἰς τὰ διάφορα κλίματα.-- Ὁ Μεσσίας τῆς προσεγγιζούσης ἰσότητος μεταξὺ τῶν δύο φύλων.

Ὁ χειμὼν καθιδρύθη πλέον ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐν ὄλῃ του τῆ ἐπιστημότητι, μὲ τὸ δικτατορικόν του ψυχρός, τὸ ψυχραῖνον καὶ αὐτᾶς... τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, αἵτινες ἀδυνατοῦσαι νὰ παλαίσωσι πρὸς τὸν παγερὸν ἀντίπλόν των πίπτουσιν ἐφ' ἡμῶν ἀσθενεῖς καὶ ἐστερημένοι ἀρκετοῦ θάλπου, μὲ τὰς ροδοχρόους χιονίστρας, τὰ παιγιόχρητα καὶ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν. Τὰ τελευταῖα ταῦτα μάλιστα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἐν τῶν πρωτίστων τοῦ χειμῶνος χαρακτηριστικῶν· οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἀπεικόνισαν τὸν χειμῶνα δι' ἀγάλματος γυναικὸς ἐχρούσης τὴν κεφαλὴν κεκαλυμμένην, καὶ παιδίον παρ' αὐτῆ κρατοῦν λαγῶν, ἵνα δεῖξωσιν ὅτι ἡ μόνη ἀσχολία τῆς ἐποχῆς ταύτης εἶνε τὸ κυνήγιον· ἐκ καὶ ἡμεῖς τὴν σήμερον ἀπεφασίζομεν περὶ κατασκευῆς ὁμοίου ἀλληγορικοῦ ἀγάλματος, ἀντὶ λαγῶν θὰ ἐθέτομεν ἀναμφιβόλως εἰς χεῖρας τοῦ παιδίου δέσμεν παιγινοχάρτων, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ γενικὸν θέμα τῆς νυκτός, ἐνίοτε δὲ καὶ τῆς ἡμέρας, εἶνε τὸ χαρτοπλάνιον, εἰς τὸ πλεῖστον

τῶν οἰκιῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὰ μέσης τάξεως καφενεῖα, ἐν οἷς τὴν νύκτα, διὰ τῶν θαμβῶν ὑέλων τῶν παραθύρων, βλέπει τις ἐντὸς συμπλέγματα ἀνθρώπων ὀρθίως καὶ καθημένων περὶ μίαν ἢ δύο τραπέζας, ἐνῶ τὸ λοιπὸν τοῦ καφενεῖου μένει κενόν. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι κύριον ἀποτέλεσμα τῆς ἐν τοῖς καφενεῖοις χαρτοπαιξίας εἶνε ἡ πλήρωσις τοῦ ὑπὲρ τοῦ καταστηματαρχοῦ κιωτιοῦ, καὶ ὅτι, ὡς πολλάκις συμβαίνει εἰς πενιχράς κἄσας, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ οἱ παῖκται ἠγωνίσθησαν, βλέπουσι μετ' ἀκρας ἀπορίας καὶ ὀκώτων τὰ χαρτὰ καὶ οἱ βάλλοντες τὸν πόντον, ὅτι ἀμφοτέρω τὰ ἀντίπαλα μέρη ἔμειναν ἀνευ λεπτοῦ, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι τὰ χρέματά των συνεσωρεύθησαν ὅλα εἰς τὴν κάσιν τοῦ βιδανίου.

**

Ἐνίοτε ἀκούει τις παρ' ἡμῶν κυρίας παραπονουμένας ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν ὡς μενόντων ἀγάμων. Ἄλλα τί νὰ εἴπωσι λοιπὸν οἱ Παρισίνοι οἵτινες, ὡς θὰ ἴδωμεν, πρὸ παντὸς ἄλλου δικαιοῦνται νὰ διαμαρτύρωνται κατὰ τοῦ πραγματος τούτου;

Τῷ 1856 καταμετρηθέντα τὰ διαιτήματα τῶν ἀγαμῶν, εὐρέθησαν 914,788 τὸν ἀριθμὸν. Τριακοντα ἔτη μετὰ ταῦτα, τῷ 1886, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπολλαπλασιασθη εἰς 1,538,612.

Ἄλλ' ἐκ τῶν διαιτήματα τῶν ἀγαμῶν εἶνε τόσα, οἱ ἀγαμοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀπίστευτον ἀριθμὸν τῶν 20,012,498, δηλ. εἶνε πολυαριθμότεροι τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐν Γαλλίᾳ πληθυσμοῦ, τῶν ἐγγαμῶν ὄλων συμπεσομένων εἰς 14,959,335. Εἰς τούτους πάλιν δὲν συγκαταλέξωμεν τοὺς γήρους καὶ τὰς γήρας, ἀνερχομένους εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πλειονοψηφίαν κατέχουσιν αἱ γῆραι, διότι τὰ δύο ἑκατομμύρια ἀπαρτίζονται ἀπ' αὐτάς.

**

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ μέθη εἶνε μία τῶν καταστρεπτικωτέρων ἕξεων, καὶ τὸ καπηλεῖον, κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἱατροῦ τινος, ἡ βραχυτέρα πρὸς τὸ νοσοκομεῖον ὁδός. Ἄλλ' ὅτι ἐπίσης γνωρίζομεν εἶνε καὶ ἡ στιγμαία μετατροπὴ ἣν φέρει ἐπὶ τῆς ψυχικῆς ἡμῶν καταστασεως. Ἡ μετατροπὴ ὅμως αὕτη, δὲν εἶνε ἡ αὐτὴ δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς ἀνθρώπους. Ἄς ἴδωμεν ποῖα ἀποτελέσματα φέρει ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνὸς ἑκάστου ἔθνους.

Τὸν Ἀγγλον καθιστᾷ ἡ μέθη μελαγχολικὸν καὶ σιωπηλόν· τὸν Πηρισινόν, εὐφραδῆ καὶ ἐρωτόληπτον· τὸν Νορμανδόν, περιχαρῆ καὶ εὐθυμον, τὸν δὲ κάτοικον τῆς Ἀνατολῆς κυχηματιῶν καὶ φλύαρον. Ἐὰν ὁ γάλλος ἱατρός κ. Βωδοῦν, ὅστις ἔκαμε τὰς ἀνωτέρω ἀνακαλύψεις, συνέβηκε νὰ ἐπισκεφθῇ ἐν ἡμέρᾳ κυριακῆς καὶ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ὅλ προσέθετεν ἀναμφιβόλως εἰς τὰς

ἀνωτέρω παρατηρήσεις του ὅτι τὸν Ἀθηναῖον μετατρέ-
πει ὁ οἶνος εἰς φλύαρον... ἀρδύνα.

Πολλὰ ὁσμήρακι γυναίκες ἐν Εὐρώπῃ ἐργάζονται
πυρετωδῶς πρὸς ἐξίσωσιν τῶν δύο φύλων, τοῦ ἀνδρικοῦ
καὶ τοῦ τῶν κυριῶν. Πρῶτῃ τούτων ἦτο ἡ Λουίζα Μι-
σέλ, ἥτις ὅμως οὐδὲν κατόρθωσεν ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς,
διότι... δὲν εἰσηκούετο ὑπὸ τῶν ἑμοφύλων τῆς. Δευτέρῃ,
ἡ Οὐβερτίνα Ὠκλέρκ, ἥτις θὰ ἐπέτυχανεν ἴσως τοῦ
σκοπομένου ἂν μὴ αὐτὴ πρῶτῃ παρέβηκε τὰ ἴδια τῆς
δόγματα, ὑπεκινδυνεύσασα, καὶ συνέπῳς τεθεῖσα ὑπὸ τῆς
κινδυνολογίας ἀνδρός. Τρίτῃ, ἡ δεσποινὴ θ' Ἐρλινκούρτ,
ἥτις πάλιν εἰς ἐνδείξιν τῶν φρονημάτων τῆς ἀπέσπασεν
ἄλλοτε τὴν γενεάδα ἀπὸ τοῦ πάγωνος τοῦ α'. Ὑβὲς Γυγιώ
ἐν τιμιόμηγύρει, ἀλλὰ τούτο καὶ μόνον ἦτο ἀνεπαρκές.

Ὅτι δὲν κατόρθωσαν ὅλαι αὗται, θὰ τὸ ἐπιτύχη σή-
μερον ἀναμφιβόλως ἡ Ἀμερικανὴ μίς Βικτωρία Βόουλ,
ἥτις καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀποκλειστικῶς τῷ σκοπῷ μέλλει ὅσον
οὐπως νὰ μεταβῇ ἀπὸ Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Παρι-
σίους. Ὅτι δὲ θὰ ἐπιτύχη τὴν προθεωρημένην ἐξίσωσιν, περὶ
τούτου οὐδεὶς βεβαίως θ' ἀμφιβάλλῃ, ὅταν μάθῃ τι ἐστὶν
μῖς Βόουλ.

Ἡ μίς Βόουλ λοιπὸν εἶνε περιφανὴς ἐν ταῖς Ἡνω-
μέναις Πολιτείαις ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς ρήτωρ.
Ἄλλὰ δὲν εἶνε ταῦτα μόνον ἡ μίς Βόουλ, εἶνε συνάμα
καὶ ἐκαστομυριοῦχος. Τώρα λοιπὸν τίποτε δὲν θὰ φει-
σθῇ ἐξ ὧλων τῆς τῶν κτημάτων τούτων. Ἐρχομένη εἰς
Παρισίους, θὰ προσπαθῇ ἐπιτιμῶνως διὰ λόγων, δι' ἀρ-
θρων καὶ χρημάτων, νὰ φέρῃ τὸν κόσμον εἰς ἀναγκάτω-
σιν, καὶ τότε μόνον θ' ἀποσυρθῇ τοῦ ἀγῶνος, « ἅμα ἰσθὴ
πραγματοποιουμένη », λέγει, τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνι-
κὴν τῆς γυναικὸς χειραφεσίαν. »

Παιδίον ἀνοικονόμητον.

Εἰς κύριος ἔρχεται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πατρὸς
ὅπως ἀγοράσῃ οἶνον.

Ὁ μικρὸς, βλέπων τὸν τρόπον δι' οὗ ὁ ξένος ἐδοχί-
μαζε τὸν οἶνον, κράζει πρὸς τὸν πατέρα του.

— Μπαμπά, ἐκατάλαβε πῶς ἔχεις ρίξει νερο μῆσα.
Τὸ φτύνει.

Ἀλκατὸς

Σ' ΑΓΑΠΩ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

(Συνέχεια)

Ἐπλησίασε πρὸς τὸ παράθυρον καὶ ἀνύψασε δειλῶς
πτυχὴν τινα τοῦ παραπετάσματος. Ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ
δικυγεστάτου οὐρανοῦ ἐφώτιζε τὸν κήπον καὶ τοὺς ὑ-
πνώττοντας ἀγρούς. Οὐδαμῶς ὀμίγη, εἰς τὰ κέρτις ἐπι-
τῶν ἐχθῶν τῆς Δέλης. Οὐδεμίαν πνοὴν ἀνέμου εἰς τὰ
δένδρα. Διέκρινε τὸν Ρουδεβέργ, ὅστις ἔφευγε μὲ βήμα
κλονούμενον ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς καϊλάδος ἣν διέτρεχε.
Τόσον ἡ ἄμμος ἦτο λευκὴ, ὥστε ἐὰν τὰ δένδρα δὲν ἔ-
φερον τὰ πλοῦσις αὐτῶν φυλλώματα, θὰ ἐξελάμβανῃ

τις τὴν νύκτα ταύτην ὡς μίαν τῶν ψυχρῶν καὶ ξηρῶν
νυκτῶν τοῦ χειμῶνος, περὶ τὸ πέρασ τῶν ὁποίων βλέπει
τις τὴν ἐπὶ τῆς γλῆσῃ ἐφαπλουμένην πάχην, ὁμοίαν
πρὸς τῶν ζαχαρέος, καὶ τὴν πεδιάδα λευκοτάτην, ὡς
ἐὰν εἶχε χιονίσει... Ὁ Ρουδεβέργ ἐσταμάτησε, χωρὶς
νὰ στραφῇ ὀπίσω καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τινοσ θρονίου παρὰ
σινὰ σειρὰν ραῶν. Κεκυφῶς, ἀτενίζων χαμῆι, δὲν εἶχε
δυνάμεις ν' ἀπομακρυνθῇ πλειότερον. Ἡ μᾶλλον, προ-
κειμένου γὰ θραύσῃ τὸν ἀσθενέστατον δεσμόν τὸν συν-
δέοντα ἐπὶ αὐτὸν πρὸς τὴν Γενεδιέθην, ἐδίσταζεν, ὡπι-
σθοχώρει, ἀνέβαλλε πάντοτε.

Καὶ ἀπὸ πολλῆς ὥρας κάθηται ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ θρονίου
τούτου. — Ἀπὸ πολλῆς ὥρας, ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς
αἰθούσῃς, ἡ κυρία δὲ Μοντβριάν τὸν θεωρεῖ, ὅποτε ὁ
κηπουρὸς, ἀπερχόμενος δι' ὑπνον, σπέρχεται αἰφνης ἐμ-
προσθὲν του.

- Ἐ! σὺ, ποῖον περιμένεις ἐκεῖ;
- Εἶμαι κουρασμένος... ἀναπαύουμαι.
- Κακὸ μέρος διαλέξεις, Πηγήναις ἀπ' ἐδῶ.
- Μήπως ἐνοχλῶ ;... Μήπως βλάπτω κανένα ;
- Ὁχι, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐδῶ ἡ θέσις σου. Ἐμπρός,
τὸν δρόμο σου...
- Δὲν ἠμπορεῖς νὰ μ' ἀφήσῃς... ὀλίγον ἀκίνητῃ ;
- Τὸν δρόμο σου, σου λέγουσιν. Ἐμπρός ! τώρα
εὐθύς...

Καὶ ἔσειε τὸν Ρουδεβέργ ἀπὸ τοῦ ὤμου, χωρὶς αὐτὸς
ν' ἀνθίσταται. Ὅλαι τοῦ αἰ ἐνεργητικαὶ δυνάμεις ἦσαν
συντετριμμένα.

— Ἀγκαῖς νὰ σοῦ ἐτοιμάσωμε καὶ ἓνα κάμαρα μέσ'
στὸν πύργο ;... Μὴ πειράζεσαι... Διὰ τῆς, καὶ αὐριο τὸ
πρῶτ' νὰ σοῦ ἐτοιμάσωμε ἓνα κρεβάτι... χά ! χά !...

Ὁ Ρουδεβέργ ἠγέρθη, εὐπειθήθῃ, καὶ ἀνεχώρει. Μὲ
πολύ βραδέα βήματα, ἀναμφιβόλως, ὁ κηπουρὸς
τὸν ὤθει ἀπὸ τῶν ὤμων.

Ἡ Γενεδιέθῃ ἐβλεπε πάντα ταῦτα. Τὸ παράθυρον ἦτο
καλῶς κεκλεισμένον καὶ ἔξω, ἀπτομαχὴ δὲν ἔπνεε ποσῶς
ἀνεμος. Ἐν τοῦτοις τὸ παραπέτασμα ἐκίχαιτο ὡσεὶ τρέ-
μον. Τούτῳ προήρχετο ἐκ τῶν σπασμωδικῶς κινουμένων
χειρῶν τῆς Γενεδιέθῃς, ἥτις ἔδωκεν τὰ χεῖλη... Γραμ-
μὴ εἶχεν ἀλκακῶσε τὸ μέτωπον τῆς.

- Ἐψιθύρισε :
- Φεύγει λοιπὸν... διότι ἐκεῖνος τὸν διώκει ;... Ἐ-
γὼ μόνῃ ἐδῶ δικαιοῦμαι νὰ τὸν ἐχθιάξω...
- Διέσχισε τὴν αἰθουσαν δρομαία. Ὁ Τρέγκ ἔσπευσε
νὰ τῇ εἶπῃ δύο λέξεις πρὸς τὸν αὐτὸν
- Ἡοῦ, πηγαίνεις ;
- Ἐφώσε τοὺς ὤμους. Μήπως ἐγκώριζε καὶ αὐτὴ ;
- Μήπως ἐγκώριζε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ κίχη ; Κατέβη καί,
πρὶν ἢ προσθῆσθαι νὰ κερσθῇ εὐρέθῃ ἐν τῷ κήπῳ, εἰς
μικρὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Μοντβριάν ἀπέστασιν... Σύνχρσις εὐθύς
ἐκυρίευσεν τὸν κηπουρὸν.
- Κυρία, ἔλας τοῦ δρόμου ἤθεε καὶ ἐξεκλώθη εἰς
ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ κάθισμα, ὡς νὰ ἦτο ὁ κύριος τοῦ Κλερμαρέ.
- Μὴ τὸν κακομεταχειρίζεσαι . . .
- Ἄ ! κυρία, εἰς τέτοια ζῶα δὲν πρέπει νὰ δίδετε